

[Kaare Prien]

Det vil altså sige, at vi med dette lovforslag indfører en væsentlig udvidelse af f. eks. den kommunale og den amtslige offentlige service, som vi på intet tidspunkt senere vil have mulighed for at komme af med.

Jeg tror, at dette lovforslag indebærer en negativ ballast, en ballast, som vi kommer til at sejle med den dag, da den danske økonomiske skude forhåbentlig igen får vind i sejlene. Der er intentioner i dette lovforslag, som jeg tror er positive. Intet menneske kan være i tvivl om, at de langtidsledige skal hjælpes på forhånd, men den værste hjælp, vi kan give dem og samfundet i øvrigt, er at ansætte dem i offentlig, i kommunal service.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil starte med at takke partiernes ordførere for den overordentlig positive modtagelse, disse to lovforslag fra regeringen har fået her ved første behandling i dag. I den modtagelse, som partiernes ordførere har givet dem med alle de forbehold og alle de synspunkter, man har fremført, og som jeg har noteret mig, og som jeg gerne vil kommentere her i svaret til ordførerne, ser jeg klart vidnesbyrd om den følelse af ansvar for og solidaritet med de grupper, som har det værst på vores arbejdsmarked, nemlig de langtidsarbejdsløse og en række af de nedslidte mennesker. Det er et vidnesbyrd, som vi i regeringen er meget glade for, og som lover godt for den fortsatte behandling af forslagene her i folketinget.

Jeg skal starte mine kommentarer med at sige lidt om proceduren og tidsfristerne, og det er ikke mindst bemærkninger til hr. Ninn-Hansen, der taler om faren for lovjaskeri og for en manglende grundig belysning af spørgsmålene osv., og som frygter, at man, hvis man prøver at få disse forslag vedtaget inden folketingets sommerferie, kommer frem til et uholdbart resultat forstået på den måde, at beslutningerne hviler på et uholdbart grundlag. Jeg tror, hr. Ninn-Hansen vil erkende, at i de år vi har arbejdet sammen i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, har vi aldrig, selv under alvorligt tidspres, gennemført lovjaskeri eller truffet beslutninger på et uholdbart grundlag, og det vil være regeringens opfattelse, at man heller ikke omkring disse to lovforslag skal træffe beslutninger på et utilfredsstillende grundlag. Ikke desto

mindre mener vi, at det må være muligt med den tilstrækkelige vilje i de politiske partier og med en maksimal betjening af folketingsudvalget fra regeringens side – og det vil jeg gerne give løfte om ved denne lejlighed – at tilvejebringe et fornuftigt beslutningsgrundlag, inden man træffer sin afgørelse.

Hvad angår det konkrete, som hr. Ninn-Hansen har fremdraget vedrørende den betænkning fra Drachmann-udvalget, der ligger til grund for lovforslag nr. L 220 om indførelse af en efterlønsordning, skal jeg også gerne beklage, at de trykte betænkninger først i dag har kunnet omdeles til arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer, men jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at hver af folketingsgrupperne i flere uger har haft mulighed for at få betænkningen. Det har jeg sagt i et samråd i arbejdsmarkedsudvalget, og vi har tilstillet arbejdsmarkedsudvalget et antal eksemplarer, så hvert udvalgsmedlem, der var interesseret, kunne få en af de duplikerede betænkninger.

Må jeg i øvrigt om de konkrete spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen nævner, sige, at de kunne nu besvares ved en almindelig gennemlæsning af lovforslaget og ikke mindst lovforslagets bemærkninger. Ja, man behøver end ikke at læse hele lovforslaget for at få svar på spørgsmålene, man behøver kun at læse over til side 5 i bemærkningerne, dér vil man få et fyldestgørende svar på det spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen stiller om de arbejdsløsheds-kasser, som først i de senere år har fået anerkendelse, spørgsmålet om, hvorvidt anciennitet i sådanne kasser fra tiden før anerkendelsen tæller med ved muligheden for for det enkelte a-kasemedlem at opnå ret til efterløn. På dette spørgsmål kan der svares bekræftende, som det også sker i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg skal dog i forbindelse med tidsfristen sige til hr. Ninn-Hansen, at det selvfølgelig er rigtigt, at tidspreset er størst vedrørende forslaget om de langtidsledige, idet kommunerne har et selvfølgelig krav på at få at vide, hvilken beslutning folketinget træffer vedrørende dette forslag, allerede når man går i gang med første behandling af de kommunale budgetter i juni måned ude omkring i landet. Derfor nytter det ikke noget, selv om jeg ikke vil underkende motiverne fra de konservatives side, at udskyde spørgsmålet til en særlig septembersamling. Det er nødvendigt, at der